

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 25 lutego 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État – Francja) – Les Chirugiens-Dentistes de France i in. / Ministre des Solidarités et de la Santé, Ministre de l'Enseignement supérieur, de la Recherche et de l'Innovation, Premier ministre

(Sprawa C-940/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Uznawanie kwalifikacji zawodowych – Dyrektywa 2005/36/WE – Artykuł 4f ust. 6 – Uregulowanie krajowe – Dopuszczenie możliwości dostępu częściowego do jednego z zawodów objętych mechanizmem automatycznego uznawania kwalifikacji zawodowych]

(2021/C 138/14)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Les Chirugiens-Dentistes de France, Confédération des Syndicats médicaux français, Fédération des Syndicats pharmaceutiques de France, Syndicat des Biologistes, Syndicat des laboratoires de biologie clinique, Syndicat des Médecins libéraux, Union dentaire, Conseil national de l'Ordre des Chirugiens-Dentistes, Conseil national de l'Ordre des Masseurs-Kinésithérapeutes, Conseil national de l'Ordre des Infirmiers

Strona pozwana: Ministre des Solidarités et de la Santé, Ministre de l'Enseignement supérieur, de la Recherche et de l'Innovation, Premier ministre

Sentencja

Artykuł 4f ust. 6 dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych, zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/55/UE z dnia 20 listopada 2013 r., należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie ustawodawstwu przyznającemu możliwość dostępu częściowego do jednego z zawodów objętych mechanizmem automatycznego uznawania kwalifikacji zawodowych przewidzianym w przepisach rozdziału III tytułu III tej dyrektywy w zmienionym brzmieniu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 77 z 9.3.2020.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 25 lutego 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg – Luksemburg) – XI / Caisse pour l'avenir des enfants

(Sprawa C-129/20) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Polityka społeczna – Dyrektywa Rady 2010/18/UE – Zmienione porozumienie ramowe dotyczące urlopu rodzicielskiego – Uregulowanie krajowe uzależniające przyznanie prawa do urlopu rodzicielskiego od warunku zatrudnienia i od obowiązkowej przynależności pracownika z tego tytułu do danego systemu zabezpieczenia społecznego w dniu narodzin dziecka]

(2021/C 138/15)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: XI

Druga strona postępowania: Caisse pour l'avenir des enfants

Sentencja

Klauzule 1.1, 1.2 i 2.1 oraz klauzulę 3.1 lit. b) Porozumienia ramowego dotyczącego urlopu rodzicielskiego (zmienionego) z dnia 18 czerwca 2009 r., które stanowi załącznik do dyrektywy Rady 2010/18/UE z dnia 8 marca 2010 r. w sprawie wdrożenia zmienionego Porozumienia ramowego dotyczącego urlopu rodzicielskiego zawartego przez BUSINESSEUROPE, UEAPME, CEEP i ETUC oraz uchylającej dyrektywę 96/34/WE, należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które uzależnia przyznanie prawa do urlopu rodzicielskiego od nieprzerwanego zatrudnienia danego rodzica przez okres co najmniej dwunastu miesięcy bezpośrednio przed rozpoczęciem urlopu rodzicielskiego. Klauzule te stoją natomiast na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które uzależnia przyznanie prawa do urlopu rodzicielskiego od posiadania przez rodzica statusu pracownika w chwili narodzin lub przysposobienia dziecka.

(¹) Dz.U. C 191 z 8.6.2020.

Postanowienie Trybunału dziesiąta izba) z dnia 14 stycznia 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel București – Rumunia) – Krakvet sp. z o.o. sp.k. / Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți

(Sprawa C-108/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Wspólny system podatku od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuł 33 – Określenie miejsca transakcji podlegających opodatkowaniu – Dostawa towarów wraz z transportem – Dostawa towarów wysyłanych lub transportowanych przez dostawcę lub na jego rachunek – Sprzedaż za pośrednictwem strony internetowej – Umowa przewozu towarów zawarta przez nabywcę ze spółką zaproponowaną przez dostawcę]

(2021/C 138/16)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel București

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Krakvet sp. z o.o. sp.k.

Strona przeciwna: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți

Sentencja

Artykuł 33 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że w odniesieniu do towarów sprzedawanych za pośrednictwem strony internetowej przez dostawcę mającego siedzibę w jednym państwie członkowskim nabywcom znajdującym się w innym państwie członkowskim, jeżeli do celów dostarczenia tych towarów owi nabywcy, zgodnie z opcjami wysyłki oferowanymi przez tego dostawcę, wybierają spółkę proponowaną na tej stronie, z którą to spółką zawierają umowę odrębną od umowy wiążącej ich z rzeczonym dostawcą na nabycie tych towarów, należy uważać te towary za transportowane „przez dostawcę lub na jego rzecz” w rozumieniu tego art. 33, o ile ten sam dostawca odgrywa przeważającą rolę w inicjowaniu i organizowaniu zasadniczych etapów transportu tychże towarów, czego zweryfikowanie należy do sądu odsyłającego, z uwzględnieniem wszystkich istotnych okoliczności sprawy w postępowaniu głównym.

(¹) Dz.U. C 172 z 20.5.2019.